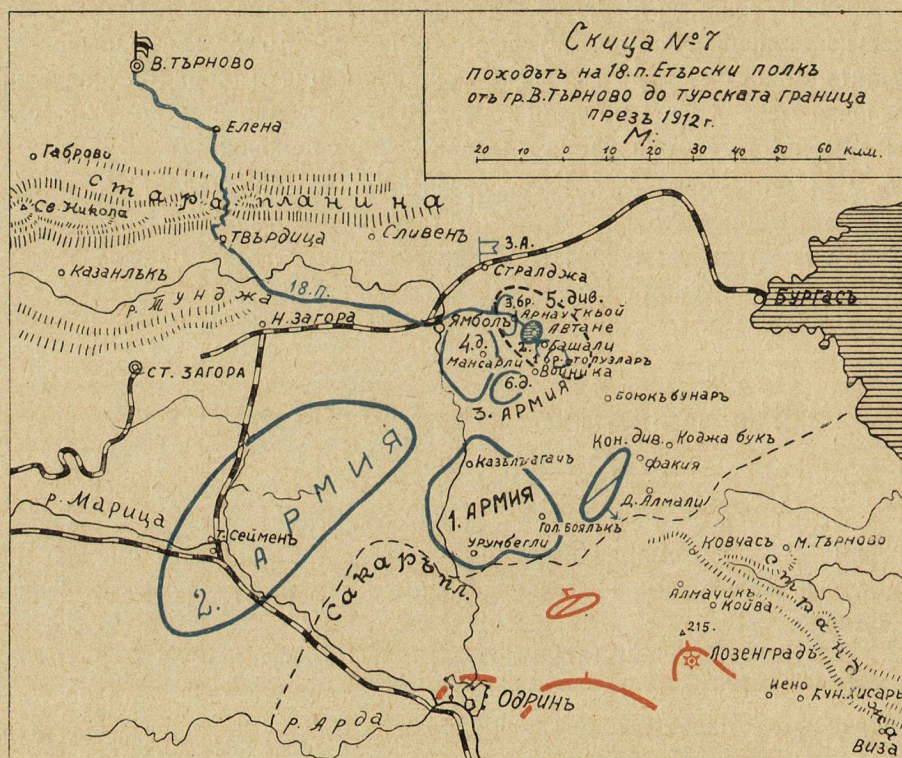

Антоновъ. Даде се, най-сетне, очакваната команда за тръгване. . . Мощно „ура“ проехтѣ отъ редоветѣ на Полка и отъ народа, музиката засвири гръмовитѣ маршѣ, и дружинитѣ, една следъ друга, се изтеглиха, и тръгнаха по шосето къмъ гр. Елена. . . Майки и бащи, жени и деца, братя и сестри, просълзени, но горди, изпращаха своитѣ близки, обкичваха ги съ цвѣта и имъ изказваха сърдечни благопожелания. . . Въ 8 часа Полкътъ бѣше вече напълно изтегленъ, и съ пѣсни отминаваше по своя пѣтъ. . .

Така Етърци, украсени съ пѣстри китки и съпровождани отъ възторженитѣ викове на млади и стари, навлѣзоха въ дефилето на с. Присово. 18-и пех. Етърски полкъ, като първи ешелонъ¹⁾ на 2-а бригада на 5-а пех. Дунавска дивизия, следваше по пѣтя В. Търново—с. Присово—Марийно Село—Капиновския манастиръ—Йовковци—с. Яковци и оттамъ презъ Балкана къмъ зоната за съсрѣдоточаването на войскитѣ. За да се запази въ по-голѣма тайна движението на войскитѣ, ежедневно се съобщаваше само прехода, който трѣбваше да се изпълни на следния день.

На 22-и септемврий вечерята Полкътъ стигна въ с. Яковци, въ което село и изъ околнитѣ му колиби се разположи за ношуване по квартири.

¹⁾ Задъ Гюлка, като втори ешелонъ, се движеше 20-и пех. Добруджански полкъ.